

LUŽKOVICKÝ ZPRAVODAJ

INFORMAČNÍ MAGAZÍN OBYVATEL MÍSTNÍ ČÁSTI ZLÍN – LUŽKOVICE

ČÍSLO 1, LISTOPAD 2008

www.luzkovice.cz

e-mail: szzl@seznam.cz

Vážení Lužkovičtí,

po vzoru jiných místních částí, jsme se i my – Sdružení za zdravé Lužkovice (SZZL) - rozhodli vydat náš první Lužkovický zpravodaj, který by Vás informoval o dění kolem nás v Lužkovicích.

Děkujeme Vám všem za podporu při podpisových akcích, které měly především za cíl ochránit životní prostředí naší vesničky. Podrobně o územních plánech si můžete počíst v následujícím velmi obsáhlém článku.

V našem zpravodaji se Vám budeme snažit přiblížit věci důležité, společenské, podělit se s Vámi o zkušenosti a také Vás požádat o Vaše příspěvky a náměty na to, kudy by se měly Lužkovice ubírat. Co by bylo dobré zlepšit, zbudovat, zavést či obnovit. Neváhejte a zapojte se do toho s námi.

Přeji Vám všem pěkný podzim.

Evžen Babík, předseda SZZL

LP 1935

LP 2008

Územní plán města Zlína pohledem z Lužkovic

Lužkovice mají od 4. 9. 2008 opět čerstvý územní plán. Zastupitelstvo města Zlína vydalo pod označením 39/14Z/2008 Opatření obecné povahy č. 7/2008, kterým je „změna č.88B Územního plánu města Zlína – městské části Lužkovice“.

Územní plán je to pěkný, věrně zobrazuje současný stav obce a nabízí výhled do budoucnosti, která bude ještě lepší, a slibuje zachování současných hodnot území. Většina ploch v zastavěné části obce a pozemků, k zastavění do budoucna určených, je určena pro bydlení. Tedy vše, co by bydlení mohlo jakkoliv škodit či obyvatelům znepříjemňovat život, by mohlo být z území postupně vyloučeno a z Lužkovic by se mohl stát ráj na Zemi.

Opojení z radostné zprávy však vydrželo jen pár týdnů. Přesněji do doby, než jsme se seznámili s ještě čerstvějším Konceptem územního plánu velkého Zlína, jehož jsou Lužkovice součástí. Koncept byl

předložen veřejnosti a následně 23. a 24. října veřejně projednáván. Veřejné projednávání se v obou dnech proměnilo v nepřilíhající tvůrčí konfrontaci zpracovatelů a předkladatelů konceptu na jedné straně a obyvatel města na straně druhé. Druhý den dokonce jako první z řady obyvatel města vystoupil městský zastupitel Miroslav Šindlář, který zpracovatele pochválil za srozumitelný výklad územního plánu, kterého se mu dle jeho slov dostalo poprvé. Je s podivem, že tento člověk byl ze 41 zastupitelů, vyjma Miroslava Šenkýře sedícího za předsednickým pultíkem, jediný, který se veřejného projednávání zúčastnil. Pokud zastupitelé vládou takto veřejně přiznanou neznalostí územního plánu, nenajdou si čas se s ním seznámit ani na poslední chvíli při veřejném projednání, které je povinné ze zákona, jaký zájem či vědomí souvislosti lze očekávat při jejich rozhodování o budoucnosti, pro niž je územní plán klíčovým dokumentem? Navíc pan Šindlář byl jedním ze 41 odpovědných za tvorbu

zadání pro územní plán, který zde byl veřejnosti předložen. Nikdo jiný z těchto „odpovědných za budoucnost města“ necítil potřebu seznámit se, jak zpracovatelé splnili úkol, který jim zastupitelstvo zadalo? Velmi trpce a nevěrohodně vyzněly oba dva dny, kdy byl územní plán projednáván. Zastupitelé o něj zájem nemají, z vystoupení pana Šindláře byla spíše cítit předvolební výzva než zájem o územní plánování, navíc když veřejně přiznal, že o něm nic neví, a obyvatelé města zde sice mohli říci cokoli, ale málokterý z nich odcházel s pocitem, že jeho připomínky nezapadnou a pomohou územní plán vylepšit.

Dokumentace pro územní plánování probíhá od koncepcí zahrnujících celou republiku až po podrobné materiály, které mohou řešit jen části obcí. Čím je větší řešené území, tím je ale menší podrobnost, ve které je dokumentace zpracována. Členění na parcely podle katastru se může objevit teprve až v územním plánu. Pro následující je klíčová koncepce kraje a města. Krajská dokumentace ZUR nabízí kapacitní dopravní tah R49, který by se po dokončení mohl stát obchvatem Zlína a odlehčit tak centru města od dopravy, která jej bezprostředně neobsluhuje, pouze jím projíždí. Městská koncepce navržená v současném Konceptu územního plánu se však tváří jakoby to Kraj nemyslel vážně a pro jistotu si buduje stejně kapacitní dopravní tah městem. Ve výsledku se tak celý místní urbanizmus (urbanizmus znamená původně tvorbu města) dostává do poněkud schizofrenní situace. Doprava, která je v původním určení službou pro území, a všemu co v něm postavíme, se stane tím hlavním a v zájmu dopravy musí z obytných městských částí mnoho obyvatel odejít, jejich domy budou zbourány, protože stojí v cestě budování cest :-)

Spolu s obyvateli Příluky, Klečůvky, Vršavy, Niv, Zálešné, Podvesné, Bartošovy čtvrti a Kostelce jsme proto navrhli následující postup, kterým požadujeme, aby se územní plánování města, v němž chceme žít, dále ubíralo. Nesouhlasíme se záměrem umístit do severní a východní části řešeného území novou kapacitní komunikaci, která je v obou variantách A i B Konceptu územního plánu směřována od Fryštáku do Zádveřic v trase Kostelec, Nivy, Zálešná, Boněcko, Příluky, Lužkovice, Želechovice a Klečůvka. Napojení Zlína na budoucí rychlostní komunikaci R49 požadujeme řešit prostřednictvím stávajících komunikací. V územním plánu požadujeme důslednou ochranu stávajících hodnot řešeného území s vyloučením negativních vlivů nových ploch a struktur, které jsou do území umísťovány, zejména s ohledem na kvalitu bydlení a ochranu krajiny.

Východní část města je dnes od třídy Dlouhá až po Příluky a severně až po Vršavu prakticky monofunkčně vymezena pro bydlení a klidovou občanskou vybavenost – např. nemocniční areál. Dopravní trasa je zde přípustná pouze pro místní obslužnost. Celé toto území je ale stávajícími komunikacemi obslužitelné dostatečně. Vedení jakékoliv další komunikace je zde zdůvodnitelné jedině potřebou tranzitu. Z hlediska výše uvedeného je jedno, zda tranzit probíhá mezi sousedními částmi města nebo mezi městem a okolními obcemi. Tranzit mezi okolními obcemi na sever a východ od města by ale v budoucnu měla převzít rychlostní komunikace R49 trasovaná od Fryštáku přes Slušovice do Zádveřic.

Oblast průmyslové zóny na východním okraji aglomerace mezi Přílukou a Lužkovici je přípustné dopravně obsluhovat výhradně posílením místních komunikací a zkapacitněním místních křižovatek (např. přestavba přílucksé křižovatky a napojení místní sítě obslužných komunikací prostřednictvím nového přemostění Dřevnice na ulici Broučková). Napojení na novou kapacitní komunikaci, pro niž jsou v obou variantách vymezeny dopravní koridory, by zde mělo zcela jistě za následek postupné vysídlení místního obyvatelstva. Požadujeme, aby v této oblasti byla stanovena pro umísťování výrobních provozů taková omezení, při jejichž dodržení bude možné zachovat alespoň současnou kvalitu bydlení obyvatel Příluky, Boněcka, Želechovic a Lužkovic, a díky nimž lze tuto kvalitu případně dále zvyšovat.

Jsme si velmi dobře vědomi, že pouhým odmítáním navrhovaných řešení se problémy kořenící v dnešním nevyhovujícím uspořádání města nevyřeší. Proto nabízíme zpracovatelům a objednavatelům (=zastupitelům, viz výše) územního plánu možnosti, které zatím územní plán nevyužil. Pokud chceme ze Zlína vytvářet do budoucna životaschopné, zdravé a moderní město, tak je nutno veškeré škodlivé vlivy dopravy omezit. Bylo by žádoucí využít alespoň následující možnosti a postupy:

1. Potřebná dopravní propojení zajistit formami dopravy, které jsou k městu šetrné a nezahltí je svými vedlejšími negativními dopady - na kratších vzdálenostech by měla být preferována doprava pěší následovaná cyklistickou. Ve Zlíně, který má veřejnou dopravu osob tradičně zajišťovanou v centrální hustě urbanizované zóně pomocí trolejbusů, by měla být preferována pro spojení centra s okrajovými částmi města tato forma. Individuální automobilová doprava, která je nejnáročnější na kapacity silnic i plochy parkovišť, by měla být v budoucnu z moderního města cíleně vytlačována a nahrazována výše uvedenými

formami. Tomu lze při citlivém územním plánování přizpůsobit dopravní kostru města a do již stabilizovaných urbanistických zón nepouštět novou dopravní zátěž. V dotyku přivaděčů s centrální klidovou zónou, určenou pro bydlení a občanskou vybavenost, by měla být, pokud je očekáván nárůst individuálního automobilizmu (který je mj. v mnoha dlouhodobých prognózách zpochybňován), vytvořena naopak záchytná parkoviště, která omezí dopravní zatíženost v centru.

2. Sladěním zdrojů a cílů dopravy. Znamená to vytvořit ve městě podmínky, díky nimž bude možné omezit individuální automobilovou dopravu. Většinu dnešních cest podnikají sice obyvatelé města na krátké vzdálenosti do několika málo kilometrů (podrobněji viz Odůvodnění změny č. 88 Územního plánu sídelního útvaru Zlín (kapitola 3.2.B. Silniční doprava – str. 29), ale většina těchto cest je realizována individuální automobilovou

dopravou a vede ve Zlíně přes jádro města, které je pak dopravně zahlceno.

3. Prostřednictvím územního plánu je žádoucí vytvořit podmínky pro vznik nových center v okrajových částech města. Dnes je většina pracovních příležitostí, obchodních středisek a služeb situována v centru a v západní části aglomerace. Dopravní zatížení stávající komunikační sítě tak pouze potvrzuje tento stav. Komunikace jsou přetíženy, ale část cest je vynucená nevhodným uspořádáním obsluhovaného území. Například Jižní svahy jsou oblastí, kde bydlí podstatná část obyvatel, ale pracovních příležitostí, obchodů, a služeb vyvažujících bydlení, je zde minimum. Vytvářením nových center v dnes okrajových částech města, která by nabízela obchod, služby a plochy pro drobné podnikání, lze postupně vytvořit životaschopné město ve správném malém měřítku pěší dostupnosti. Určitě by tak bylo možné mnoho cest přes stávající centrum vyloučit.

Názor SZL na regionální komise

Zastupitelstvo města Zlína schválilo vznik dobrovolných regionálních komisí v jednotlivých příměstských částech a jejich propojení na magistrát prostřednictvím pracovníků existujících úřadoven, či občanských iniciativ coby tajemníků komisí.

Tento návrh Rady a zastupitelů města není řešením, protože úřadovny pracují už nyní, ale bez podstatného výsledku. Zaměstnanec magistrátu, který na úřadovně sedí zpravidla 3 hodiny týdně, je bez rozhodovacích kompetencí a bez rozpočtu, z něhož by se daly potřeby obyvatel místní části řešit. Navíc rozhodování o investicích nesmí být záležitostí jednotlivce. Nic tomuto způsobu řízení nepomůže ani zastupitel přidělený pro místní část, protože je jedním z 41 členů zastupitelstva. Větší zapojení sdružení již také existuje, ale drtivá většina akcí musí být prosazována formou peticí a opakovaného přesvědčování vedení radnice. Nejčastější odpovědí je však nedostatek financí na místní části. Právě proto jsme se rozhodli prosazovat vznik městských částí. Městské části mají

oproti radnicí navrhovaným komisím, své pravomoci a rozpočet garantované statutem města a zákonem o obcích.

Návrh Rady města Zlína ohledně zřízení regionálních komisí není cestou, která by městu a místním částem Zlína pomohla. Lužkovice a další občanské iniciativy prosazují a trvají na zákonně možné formě městských částí s vlastní samosprávou a rozpočtem. Sami občané místních částí nejlépe vědí, co potřebují. Prostřednictvím stávajících forem však při prosazování svých zájmů žádnou odezvu na radnici nenalezli. Z uvedeného důvodu se SZL do regionálních komisí nezapojilo a v Lužkovicích tato komise nevznikla.

Jmenovanými členy zastupitelstva pro místní část Lužkovice jsou: Mgr. Ondřej Kapusta a Svatava Nováčková

Další informace o regionálních komisích lze nalézt na webových stránkách města www.mestozlin.cz.

SZZL je členem Unie pro vznik městských částí statutárního města Zlín

V srpnu t.r. vzniklo občanské sdružení s názvem Unie pro vznik městských částí statutárního města Zlína. Zakládajícím členem tohoto sdružení je také Sdružení za zdravé Lužkovice. Hlavní cíl této Unie je obsažen v samotném jejím názvu – prosazení vzniku městských částí (tzv. malých radnic). Sdružuje zatím šest občanských sdružení, která projevila zájem o to, aby na jejich území vznikla městská část: Občanské sdružení Malenovice, Občanské sdružení NIVY, Sdružení za zdravé Lužkovice, Sdružení za zdravé Příluky, Sdružení za zdravou Klečůvku, Sdružení za zdravé životní prostředí – Vršava. Možnost vzniku městských částí vyplývá ze zákona o obcích a je určeno výhradně statutárním městům, a to bez jakékoliv další podmínky např. počtu obyvatel, tedy toto právo náleží také Zlínu.

Šedesátitisícové statutární město Opava má celkem 9 městských částí, z nichž ta nejmenší (Milostovice) má pouhých 265 obyvatel. V Brně s 360 tis. obyvateli je vytvořeno celkem 29 městských částí – nejmenší z nich nemá ani 1000 obyvatel. Nezáleží tedy ani tak na velikosti města. Navíc je nutno podotknout, že město nemusí být členěno celé na městské části, ale pouze tam, kde o to občané projeví zájem. Může klidně nastat varianta, že na území města Zlína vznikne pouze jedna městská část tak, jako je tomu v případě Liberce. Hranice městské části nemusí ani kopírovat hranice katastrálního území a nejsou omezena ani počtem obyvatel, což je naopak podmínkou vzniku samostatné obce.

O vytvoření městské části nerozhoduje jenom zastupitelstvo města, ale může o tom být rozhodnuto také v místním referendu, jehož výsledek je pro zastupitelstvo závazný.

Jediný argument, který jsme zatím proti vzniku městských částí slyšeli ze strany radnice, je jejich nákladnost. Tuto informaci jsme již několikrát vyvraceli, a to právě jednoduchým příměrem k fungování městských částí ve statutárním městě Opava. Tam městské části vykonávají pouze vlastní samosprávu svěřenou jí statutem. V čele městské části tak stojí starosta zvolený zastupiteli, kteří jsou voleni v řádných volbách. Vůbec nemusí být pro tuto funkci uvolněný, takže vykonává své civilní povolání. Znamená to tedy, že žádné nové úřady nevznikají. V čem je tedy nákladnost? My říkáme, že nákladnost tady není. Předkládaný materiál, který na jaře tohoto roku posloužil zastupitelům k tomu, aby se návrhem

na vznik městských částí vlastně vůbec nezabývali, byl příklad městských částí Pardubic, tedy města, kde jsou vytvořeny městské části, které zajišťují také výkon přenesené působnosti – nové radniční úřady (např. matrika aj.). Srovnáváno je tak nesrovnatelně. Jen na menším území můžete zajistit lepší dohled např. nad prováděnými investicemi, jejich účelností a s výhledem pro rozvoj daného území. Lidé, kteří v území žijí, přece nejlépe vědí, co v místě potřebují a co je možné zlepšit. Cesta k realizaci je tak daleko rychlejší a hlavně jistější, protože rozhoduje zastupitelstvo místní části. Proč jsme se rozhodli jít touto cestou? Už nás unavuje chodit donekončena na radnici žádat, prosit, vysvětlovat, a zbytečně, protože neustále slyšíme, že nejsou peníze. Stejně nepříjemnou situací je předložení konceptu územního plánu, který nepočítá s tím, že v daném území žijí lidé. Všichni obyvatelé města, tedy i místních částí, přispívají do rozpočtu města Zlína a mají proto právo na spravedlivý podíl na tomto rozpočtu, stejně tak na tom, aby si o svých záležitostech rozhodovali sami, když se stávajícím způsobem fungování nejsou spokojeni.

Proč si myslíte, že vznikala sdružení v těchto místních částech? Proč se osamostatnily Želechovice? Proč o tomtéž uvažují i jiní? Proč město zřizuje nekompetentní komise? Minimálně ti, kteří jsou v Unii, jsou s tímto stavem fungování města nespokojeni a hodlají to změnit. Že město bude muset pravidelně ze svého rozpočtu dávat i městským částem, že bude muset respektovat názory obyvatel? To je přece normální, to by to mělo být naprosto běžné, ale Unie vznikla, protože se to neděje.

Statutární města mají, dle zákona o rozpočtovém určení daní, daleko větší přiděl na jednoho obyvatele než jako je tomu v případě samostatné obce. Udržení celistvosti by proto mělo být v zájmu města i z ekonomického hlediska.

Tato fakta jasně hovoří ve prospěch vzniku městských částí, které mohou být naopak ku prospěchu celého Zlína, protože město zůstane zachováno a zároveň se bude rozvíjet i v jeho okrajových částech. Stane se tak atraktivnější jako celek. To vše na rozdíl od dnešního nelichotivého stavu.

Unie předala svůj požadavek na vytvoření městských částí v září tohoto roku.

REFLEX – chemická výroba sklolaminátu v Lužkovicích

Vážení občané,

Firma REFLEX Zlín, s. r. o., která má svou výrobu sklolaminátových produktů přímo v Lužkovicích, patří dle zákona do kategorie velkých zdrojů znečišťování ovzduší. O tom, jakým způsobem bylo možné, aby se dostala tato výroba v obci do bezprostřední blízkosti obytných domů, kde nemá co dělat, už padlo mnohé. Svůj boj za přestěhování této výroby z našeho území nevzdáváme, i když víme, že to může trvat velmi dlouho. Snažíme se tedy alespoň, aby nás výroba co nejméně obtěžovala a aby provozovatel dodržoval bezpečnostní a hygienická pravidla, která nás mohou před negativními vlivy této výroby ochránit.

Proto dne 30.1.2008 podalo SZZL na Magistrát města Zlína žádost o ochranu před znečišťováním životního prostředí obyvatel Lužkovic chemickou výrobou firmy REFLEX. Opětovně jsme požadovali vytvoření bezpečnostního pásma kolem chemického provozu za účelem naší ochrany, a to vysazením rychle rostoucích stromů. Dále jsme požadovali zahájení jednání s firmou REFLEX s cílem přemístění do vhodné lokality, která by neodporovala územnímu plánu a v neposlední řadě jsme vyjmenovávali příklady v jakých dnech a kde jsme byli obtěžováni zápachem z této výroby.

Na uvedený dopis jsme dostali od paní primátorky Ireny Ondrové odpověď, že naše stížnost byla postoupena Krajskému úřadu Zlínského kraje, jako věcně a místně příslušnému orgánu. Dále jsme byli informováni o tom, že v roce 2007 proběhla výsadba stromů v areálu firmy REFLEX. Také jsme se dozvěděli, že není stanovena limitní koncentrace pro pachové látky a tudíž nelze naměřené hodnoty vyhodnotit. Důležitým však bylo sdělení, že se můžete v případě obtěžování zápachem z provozu výroby firmy REFLEX Zlín, s. r. o. a nedodržování technologické kázně (např. větrání ve výrobě), obrátit na Městskou policii Zlín. Ta zajistí okamžitý výjezd hlídky na místo samé se zástupcem Odboru životního prostředí a zemědělství Magistrátu města Zlína. Této možnosti může využít kdokoli, kdo ucítí v Lužkovicích zápach, který by mohl mít svůj původ ve výrobě REFLEX. Zpravidla se jedná o nasládlý zápach, který někteří přirovnávají k zápachu vařených brambor. Pokud nevyužijete možnosti volat Městskou policii, zapisujte si alespoň v kterých dnech jste zápach cítili. Zpětně se dá zjistit, zda tímto zdrojem mohla být firma REFLEX. Tyto údaje pak předejte členům sdružení.

V případě, že ucítíte zápach, o němž se domníváte, že je z výroby REFLEX, volejte bezplatně městskou policii na tel.: 156. Nahlaste, že máte podezření na nedodržení technologické kázně firmy REFLEX v její výrobě v Lužkovicích, protože cítíte zápach a požadujete, aby přijela hlídka spolu se zástupcem Odboru životního prostředí a zemědělství Magistrátu města Zlína.

Dále jsme dne 23.5.2008 podali České inspekci životního prostředí (ČIŽP) podnět na znečišťování ovzduší výrobou REFLEX. Dne 29.5.2008 provedlo ČIŽP spolu se pracovníci Krajského úřadu Zlínského kraje, společnou kontrolu firmy REFLEX. Výsledkem tohoto šetření bylo zjištění, že v období, v němž jsme nahlásili zápach, došlo k poruše odlučovacího zařízení, což způsobilo vypuštění znečištění vzdušnin do krajiny. Bylo zjištěno, že tento stav nastal dvakrát v srpnu 2007 a dne 5.5.2008. Bylo nám sděleno, že na základě zjištění ČIŽP bude neprodleně iniciovat pracovní schůzku s jednatelem společnosti REFLEX Zlín, s. r. o. (v době kontroly nebyl přítomen) a dodavatelem odlučovacího zařízení za účelem navržení nápravných opatření, která by zabránila dalším opakovaným výpadkům řádného provozu odlučovacího zařízení. ČIŽP sdělilo, že bude požadovat následující:

- jakýkoliv vznik nestandardního stavu, či poruchy odlučovacího zařízení bude ihned oznámeno inspekci a krajskému úřadu,
- po vynuceném automatickém odstavení provozu odlučovacího zařízení v rámci pracovní směny dojde okamžitě po dokončení nezbytné technologické operace laminace k přerušení laminárních prací, zahájení dalšího laminování bude možné až po najetí odlučovacího zařízení do řádného provozního stavu,
- vstupní dveře do výrobního objektu budou trvale uzavřeny, s výjimkou doby, kdy dochází k expedici výrobků.

ČIŽP je tak první orgán, který uznal a doložil oprávněnost našich stížností. ČIŽP je oprávněn udělovat sankce za nedodržení podmínek ochrany životního prostředí a stanovuje podmínky pro bezpečný provoz výroby a jejich dodržování kontroluje. Proto neváhejte, ucítíte-li příště zápach o kterém si myslíte, že je z této výroby, poznamenejte si datum i čas a nebo volejte i uvedenou bezplatnou linku městské policie.

Dění kolem hasičského sboru aneb co nás trápí

V souvislosti s odtržením Želechovic od Zlína se začaly dít divné věci i se sborem dobrovolných hasičů Lužkovice. Zástupci MMZ hledají náhradní prostory pro umístění naší techniky. Děje se tak v souvislosti s předáním budovy, kde doposud sídlíme.

Toto dění nás nemůže nechat klidnými.

Z historie: zmíněnou budovu začali stavět místní dobrovolní hasiči spolu se svazáky v padesátých letech minulého století. V budově měla být hasičská zbrojnice a kulturní dům. Staveniště bylo vybráno mezi Lužkovicemi a Želechovicemi tak, že až bude narovnáán meandr Dřevnice přímo na splav, hranice mezi katastry se posune s řekou a budova bude v katastru Lužkovic. Řeka ale zůstala ve svém korytu a následně byly Lužkovice připojeny ke střediskové vesnici Želechovice.

Jak začali řídit komunisti, tak se z hasičského a kulturního domu stala školka pro malé děti.

Dnes nás chce někdo z našich prostor vyhazovat? Myslím si, že máme jako hasiči na prostory v budově, kterou jsme postavili, morální a historické právo. Navíc místo pro hasičárnu nebylo vybráno nijak libovolně. Budova je umístěna na strategickém místě, ze kterého jsou blízko a rychle dostupné okolní obce, se kterými jsme v okrsku. Budova je bezprostředně u řeky, která je pro požární zásah důležitým zdrojem vody, a s výjezdem na hlavní silnici uprostřed obce.

Nasnadě je jednoduché řešení. Magistrát ať chce, nebo nechce, musí začít s Želechovicemi seriózně jednat a ne s nimi vést prapodivnou válku. Proč by měl magistrát platit nájem jinde, než ve výše uvedených prostorách a my se měli stěhovat z prostor vyhovujících do nevyhovujících a navíc mimo strategické místo daleko od centra obou obcí?

Další věc: Nemůžeme zůstat klidnými, když MMZ chce sebrat cisternu hasičům ze Želechovic a dodávku hasičům z Pasek. Vždyť bratři hasiči ze Želechovic si tuto techniku vydřeli svým úsilím, mají na ni právo a vždy si počínali velmi profesionálně u každého zásahu. Dlouhou dobu byli zařazeni do JPO2 a byli nasazováni na nejhorší situace, které se cíti vždy dobře zvládl.

Tento problém se netýká jen Želechovic, ale tato technika sloužila v našem okrsku (Želechovice, Želechovice Paseky, Jaroslavice, Lípa, Klečůvka a Lužkovice) všem a hasiči z Želechovic byli naší oporou. Věříme ve vítězství zdravého rozumu, vítězství nad lží a nenávisť a nechceme být donuceni k radikální obraně našich práv morálních a historických.

Ještě dovětek k našemu zásahovému vozidlu Avia. Již 6 let jezdíme ke všem zásahům s tímto vozidlem, které dovoluje podle technického průkazu přepravu jen 1 + 2 osoby.

Tímto jsou naši řidiči vystaveni velkému nebezpečí v případě, že by se v přepravním prostoru někomu něco stalo. Z právního hlediska by se řidičů nikdo nezastal. Toto nikdo dlouhodobě neřeší a vše zůstává jen u slibů.

Bohu ke cti, bližnímu ku pomoci, Svatý Florián necht' nás ochraňuje.

František Vodička, starosta dobrovolných hasičů z Lužkovic

Rubrika: Kultura v Lužkovicích

První Lužkovjan v kosmu, aneb lidi pojd'me do kina

Vážení občané, v neděli 30. listopadu se bude ve Velkém kině od 14 hodin promítat celovečerní film *Tři dni na Měsíci*, ke kterému napsal scénář Jan Ůšela z Lužkovic. Film byl natočen spolu s jeho kamarády vedle studia gymnázia na Lesní čtvrti. Jedná se o amatérský film, ale protože na něj kluci dostali poměrně hodně peněz z Kulturního fondu města a od Nadace Tomáše Bati, tak se předpokládá, že se bude jednat o vcelku kvalitní zábavu.

Náš mladý spoluobčan Honza Ůšela spolu se svými přáteli doletěl až do vesmíru, tuto neděli dokonce přistane na Měsíci. Jistě si teď klepete na čelo. Ale Honza je členem amatérského filmového štábu, který stojí za sci-fi příběhem o letu zlínských dětí na Měsíc.

Film, který bude mít 30. listopadu od 14 hodin premiéru ve Velkém kině ve Zlíně, je inspirován povídkou prvorepublikových školáků. Ti si v roce 1935 představovali, jak bude vypadat budoucnost. Z jejich vizí vzešla kniha *Tři dni na Měsíci*. Ta pojednává o skupině dětí, která se prostřednictvím kosmické lodi pana Bati vydá k Měsíci, zažije dobrodružství a nakonec se v bezpečí vrátí domů.

Lužkovický zpravodaj vydává Sdružení za zdravé Lužkovice jen pro vnitřní potřebu členů. Redakční rada: Evžen Babík, Jan Kalenda, Radek Knap, Zbyněk Štauder, Jiří Přemyslovský, František Vodička, Ivan Havlíček.

Kontakt: szzk@seznam.cz